

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

06 decembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
președinte
judecători

Anatolie Țurcan
Boris Talpă
Ghenadie Eremciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Burdeinîi Ivan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Burdeinîi Ivan XXXXX, născut la XXXXX,
original din XXXXX și locuitor al XXXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.06.2021 – 07.12.2021;

Instanța de apel: 14.01.2022 – 20.12.2022;

Instanța de recurs: 12.04.2023 – 06.12.2023.

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătorei Edineț din 07 decembrie 2021, Burdeinîi Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 670 unități convenționale, ce constituie suma de 33.500 lei. Acțiunea civilă a fost admisă și s-a dispus încasarea din contului lui Burdeinîi Ivan în beneficiul lui Dobriuc Alexandru a prejudiciului material în sumă de 4.800 lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță, în fapt, a constata că, în perioada de timp de la 22.03.2021 spre 23.03.2021, Burdeinîi Ivan, având intenția de profit și îmbogățire cu scopul însușirii bunurilor din avutul altei persoane, conștientizând gradul prejudiciabil al acțiunilor sale și admințând în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă, a sustras din fântâna ce aparține cet. Dobriuc Alexandru, amplasată în fața gospodăriei acestuia în satul XXXX, r-ul XXXXX, o pompă de apă de model "Djileks" Vodomet 115/115, prin ce a cauzat

părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă de 4.800 lei.

Instanța de fond a ajuns la concluzia să excludă din calificarea infracțiunii a sintagmei „prin pătrundere în încăpere”, deoarece a fost inclusă din greșeală, această circumstanță nefiind descrisă în fabula acușării.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Natalia Ciurac în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei sentințe de achitare.

În motivarea apelului a declarat că:

- în baza sentinței, instanța a menționat că starea de fapt, probată la faza de urmărire penală prin incriminarea inculpatului a fost demonstrată pe deplin. Apărarea consideră că, nu sunt probe care ar demonstra vinovăția inculpatului Burdeinți Ivan;

- susține, că nevinovăția inculpatului este dovedită prin declarațiile martorilor audiați în instanța de judecată și anume: Țimbaliuc Vasiliu, Arhiliuc Evghenii, Cozac Victor;

- consideră, că vinovăția inculpatului Burdeinți Ivan nu a fost demonstrată, astfel încât să se demonstreze intenția acestuia la comiterea infracțiunii de furt. Totodată și motivele inculpatului de a comite o astfel de faptă nu au existat;

- fiind audiat în ședință de judecată martorul Țimbaliuc Vasiliu a confirmat faptele invocate de către inculpatul Burdeinți Ivan. De asemenea faptele date au fost confirmate și de către soacra inculpatului Reaboi Valentina;

- în legătură cu faptul, că în privința inculpatului Burdeinți Ivan se solicită emiterea unei sentințe de achitare, deoarece nu recunoaște vinovăția și nu există probe care să confirme implicarea acestuia în infracțiunea de furt, în conformitate cu art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, și anume că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, consideră oportună respingerea acțiunii civile înaintate de partea vătămată Dobriuc Alexandru.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2022, apelul avocatului Natalia Ciurac în interesele inculpatului Burdeinți Ivan, declarat în potriua sentinței Judecătoriei Edineț sediul Central din 07 decembrie 2021, a fost respins ca fiind nefondat, iar sentința a fost menținută fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, argumentele aduse de către avocatul Natalia Ciurac în cererea de apel sunt lipsite de temei și nu corespund stării de fapt, întrucât instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei. Instanța a dat probelor administrate o apreciere legală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Burdeinți Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că, vinovăția inculpatului se dovedește prin declarațiile părții vătămate, precum și a martorilor Jumiga Radu, Marușciac Vadim, Bordei Cristian, care au confirmat că, la domiciliul inculpatului au depistat pompe de apă, una dintre care era similară cu pompa de apă sustrasă de la partea vătămată Dobriuc Alexandru. Aceste declarații confirmă învinuirea adusă inculpatului, precum că anume el a fost persoana care a sustras pompa de apă de la partea vătămată Dobriuc Alexandru, care în cadrul audierii în prima instanță a confirmat, că pompa din fotografie de la f.d. 31 a recunoscut-o, îi aparținea și a fotografiat-o până la instalare.

Colegiu penal nu a avut temei de a se îndoii de declarațiile martorilor Jumiga Radu, Marușciac Vadim, Bordei Cristian, colaboratori ai IP Râșcani, care în mod unanim au indicat că, la data de 03.06.2021, au fost în gospodăria lui Burdeinîi Ivan la efectuarea percheziției, unde au văzut două pompe. Colaboratorii poliției au stabilit că pompele date sunt legate cu alt caz de furt din Edineț. Au fotografiat pompele. Inculpatul a spus colaboratorilor că pompele le-a cumpărat din Ucraina, dar sunt arse.

Astfel, instanța de apel nu a avut temei de a pune la îndoială declarațiile martorilor audiați în instanța de fond. Din contra declarațiile lor dovedesc în mod cert vinovăția inculpatului, întrucât pompa de apă depistată de angajații IP Râșcani în gospodăria în care locuiește inculpatul Burdeinîi Ivan este identică cu pompa sustrasă de la Dobriuc Alexandru, care a și fost recunoscută de ultimul ca fiind pompa ce îi aparține, iar afirmațiile apărării privind nevinovăția inculpatului sunt neîntemeiate, contrare circumstanțelor cauzei, fiind o metodă a apărătorului inculpatului de apărare și de eschivare a acestuia de la răspundere penală.

Colegiu penal a reținut și faptul că, în aceeași zi de 03 iunie 2021, când pompele de apă au fost depistate de către angajații IP Râșcani în gospodăria unde locuiește inculpatul Burdeinîi Ivan, de către Procuratura r-ul Edineț a fost dispusă efectuarea percheziției în gospodăria inculpatului, însă, în cadrul efectuării percheziției date de către angajații IP Edineț, pompele de apă deja nu au mai fost depistate, ceea ce în plus confirmă că pompa de apă de model Djîleks, depistată în gospodăria inculpatului, a fost sustrasă anume de către inculpat de la Dobriuc Alexandru, fiind astfel tăinuită de inculpat după efectuarea percheziției de către colaboratorii IP Râșcani, în vederea ascunderii urmelor infracțiunii incriminate.

Totodată, instanța de apel a conchis că, instanța de fond în mod corect a apreciat critic declarațiile martorilor apărării, potrivit cărora: Țîmbaliuc Vasiliu ar fi vândut inculpatului careva pompe, deoarece nici inculpatul, nici martorul n-au putut confirma acest fapt prin careva probe: recipise, bonuri de plată, acte confirmatoare pe pompe etc; declarația făcută de Reaboi Valentina precum că ginerele ei Burdeinîi Ivan a adus o pompă din Federația Rusă, iar alta a fost cumpărată în Republica Moldova, deoarece aceasta aflând că poliția se interesa de ele, a ascuns toate

pompele, iar când colaboratorii de poliție ai IP Edineț au venit cu percheziția, pompele fotografiate de colaboratorii de poliție ai IP Rîșcani deja nu mai erau în gospodăria lor; precum și declarațiile martorului Vasiliev Anatolii, audiat în instanța de apel la demersul părții apărării, întrucât ultimul nu a relatat circumstanțe care să elucideze în vreun mod circumstanțele cauzei, iar declarațiile acestuia nu combat în nici un fel vinovăția inculpatului Burdeinîi Ivan.

La fel, instanța de apel a apreciat critic și declarația inculpatului precum că, pompa depistată de colaboratorii de poliție de la Rîșcani, a fost procurată de acesta și nu are o sursă de proveniență infracțională, deoarece este combătută de declarațiile părții vătămate și de imaginea pompei sustrase de la acesta, precum și de imaginea pompei efectuate de colaboratorii de poliție de la IP Rîșcani la percheziția efectuată la inculpat.

Critic a apreciat instanța de apel și argumentul apărării, precum că factura din 19.04.2019, prezentată în ședința instanței de apel, confirmă că pompa de apă a fost procurată de inculpat din Federația Rusă. Factura dată fiind eliberată de o întreprindere privată a unui stat străin. Astfel, nu poate fi verificată sursa facturii, precum și existența în realitate a acestei întreprinderi, precum și nu poate fi verificată autenticitatea acestei facturi. Cu atât mai mult, după cum reiese din declarații, partea apărării invocă că pompa de apă i-a fost adusă inculpatului din Federația Rusă de către unul din martori, pe când în factura prezentată este indicat numele inculpatului, fapt ce pune la îndoială veridicitatea acestei facturi.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Burdeinîi Ivan a contestat-o cu recurs, solicitând casarea sentinței Judecătoriei Edineț, sediu Central din 07 decembrie 2021 și a deciziei Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2022 și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În motivare recurentul a indicat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau aceasta este expusă neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Un alt temei al recursului fiind faptul că, fapta nu a fost savârșită de către inculpat.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de Burdeinîi Ivan, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea recursului declarat de către inculpat, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs în termen.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet din 3 judecători declară inadmisibil recursul dacă recursul este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 427 invocate în recurs.

Completul de judecată reține că, recurentul nefiind de acord cu sentința Judecătorei Edineț din 07.12.2021 și cu decizia Curții de Apel Bălți din 20.12.2022, a făcut uz de dreptul său de le contesta, însă, fără a indica eroarea de drept.

Legislația procesual penală stabilește expres temeiurile de declarare a recursului, iar recurentul nu a specificat temeiul pe care și-a întemeiat recursul. Din textul cererii de recurs, completul de judecată a dedus că, recurentul, drept temei de declarare a recursului, a făcut referire la prevederile art. 427 Cod de procedură penală, însă nu le-a menționat expres, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul cu circumstanțe în drept, care l-ar justifica sub acest aspect.

Totodată, recurentul nu a indicat circumstanțele de drept ce au determinat greșita încadrare juridică a faptei săvârșite.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, raționamentele pe care se fundamentează soluția de inadmisibilitate a prezentului recurs, se bazează pe faptul că completul de judecată consideră inacceptabil că inculpatul, pe calea recursului, dorește să se ajungă practic la o nouă analiză a circumstanțelor de fapt din sentința primei instanțe și din decizia instanței de apel, nu pentru a fi corectată vreo eroare judiciară, ci doar în vederea reaprecierii probatoriului, în acest sens instanța de recurs transformându-se într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excedă scopul pentru care aceasta a fost creată.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În acest sens completul de judecată conchide că, instanța de apel în mod legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, corect ținând cont de prevederile art. 61, 75, 84 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

În cererea de recurs sunt invocate în mod repetat argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există circumstanțe cu caracter substanțial și convingător, care să justifice ingerința instanței supreme în hotărârea instanței de apel. Invocarea formală a unor temeuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente de drept, care cu desăvârșire lipsesc aici și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, or, invocarea acestei chestiuni în recurs, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Potrivit statuărilor Curții Europene, cu titlul de principiu, instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (*cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (*cauza Bachowski vs. Polonia din 02.11.2010*).

Reieșind din cele expuse, completul de judecată concluzionează că, instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată prin stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar cererea de recurs a inculpatului urmează a fi declarată vădit neîntemeiată.

Prin urmare, instanța de recurs constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de acuzator, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat

inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale și că recursul este vădit neîntemeiat.

10. Ținând cont de cele constatate supra, instanța de recurs conchide că erorile invocate în recurs, nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului declarat de către Burdeinîi Ivan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui Burdeinîi Ivan, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Anatolie Țurcan

Judecător

Boris Talpă

Judecător

Ghenadie Eremciuc